

TALOUSARVIOALOITE 1041/2010 vp

Määrärahan osoittaminen kolmannen sektorin työllistämismahdollisuuksien jatkamiseen

Eduskunnalle

Työllisyysmäärärahoja kohdennetaan hallitusohjelman mukaan yritysten kanssa toteutettavaan työvoimakoulutukseen ja yrityksissä tapahtuvaan tukityöllistämiseen. Työllistämismäärärahojen painopistettä onkin siirretty avoimille työmarkkinoille ja yritysten kanssa tehtävään yhteistyöhön. Työvoimapolitiikan suunnan muutoksen seuraukset ovat jo näkyvissä kolmannen sektorin toiminnan vaikeutumisena. Työharjoittelijoiden ja työllistämistukien saaminen on vaikeutunut, ja pitkäaikaistyöttömien tukijakso on lyhentynyt 12 kuukauteen aiemman 24 kuukauden sijaan.

Kolmas sektori on tarjonnut työtä suurelle määrälle pitkäaikaistyöttömiä. Valtiolle koituvat tukikustannukset ovat olleet pienet verrattuna siihen, että nämä henkilöt olisivat jääneet pitkäaikaistyöttömyyden kierteeseen ja kuntien sosiaalitoimistojen asiakkaiksi. Kolmannella sektorilla on ollut yhteiskunnallinen rooli mm. vammaisten työllistämiseksi.

Kolmas sektori, kunnat ja yritykset ovat työllistämiseksi toistensa täydentäjiä, ei kilpailijoita. Yritysten ensisijainen tehtävä ei ole työllistää, vaan tuottaa voittoa omistajilleen. Kolmas sektori on sosiaalipoliittinen toimija kuntouttavan, syrjäytymistä ehkäisevän ja sosiaalityötä lähestyvän merkityksensä vuoksi.

Kolmas sektori on käytännössä toiminut eräänlaisina välityömarkkinoina, joiden tarkoituksena on katkaista pitkäaikaistyöttömyyden työttömyys ja syrjäytymisprosessi ennen siirtymistä varsinaisille työmarkkinoille. Tällaisten välityömarkkinoiden olemassaolo on EU-politiikan mukaista. EU korostaa työvoima- ja sosiaalipoliittikan kuuluvan kansalliselle tasolle ja yhä enenevässä määrin hyvinvointivaltion murentuessa myös paikalliselle tasolle.

Kolmannen sektorin tarjoamiin työllistämistoimiin on varattava riittävät määrärahat niin, että yhä useampi pitkäaikaistyötön, nuori tai vammaistunut pääsee töihin näille välityömarkkinoille. On parempi tarjota työ- ja kouluttautumismahdollisuuksia kuin päästää ihmisiä syrjäytymään työelämästä. Työttömyyden jatkuessa edelleen laajana kolmannen sektorin tarjoamia työtilaisuuksia pitäisi pikemminkin lisätä kuin vaikeuttaa.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta ottaa valtion vuoden 2011 talousarvioon momentille 32.30.01 lisäyksenä 80 000 000 euroa kolmannen sektorin työllistämismahdollisuuksien jatkamiseen.

Helsingissä 20 päivänä syyskuuta 2010

Pauliina Viitamies /sd